

28. Starptautiskais Garīgās mūzikas festivāls

5. SEPTEMBRIS / 19.00

RĪGAS KONGRESU NAMS

NOSLĒGUMA
KONCERTS

BUDAS PASIJA

Valsts Akadēmiskais koris *LATVIJA*

Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris

Viktorija Majore, soprāns

Jolanta Strikaite, soprāns

Ieva Parša, mecosoprāns

Mārtiņš Zvīgulis, tenors

Yiran Jia, baritons (Ķīna)

Hasibagen, rīkles dziedātājs, zirga galvas vijole (*morin khuur*), (Ķīna)

Rīgas Doma kora skolas audzēkņu zēnu koris

Diriģents **Māris Sirmis**

Taņš Duņš (*Tan Dun*, 1957)

BUDAS PASIJA

Taņa Duņa librets ķīniešu un sanskrita valodās

Simfoniskajam orķestrim, jauktajam korim, zēnu korim un solistiem

Lomas:

Yiran Jia, baritons:

Mantra, Imperators, Karalis, Damaņš Hunreņš (piektais Dzenbudisma patriarhs),
Buda

Mārtiņš Zvīgulis, tenors:

Slīkstošais vīrietis, Galma sargs, Huinens (sestais Dzenbudisma patriarhs)

Viktorija Majore, soprāns:

Deviņu krāsu briedis, Princese Mjaošana

Ieva Parša, mecosoprāns:

Mazais Princis, Princese Miaojiņa

Hasibagen, rīkles dziedātājs:

Ceļojošais mūks Kunsjeņš

Jolanta Strikaite, soprāns:

Nina

Princeses Miaocjinas loma izskan kā Duņhuanas senais instruments *pipa*

I

Bodhi koks (*The Bodhi Tree*)

Senlaicīgas mantras dziedājums Himalaju pakājē. Mazais princis un grupa zēnu rotaļājas ar putniem. Viens putns nokrīt no debesīm. Skumjais princis jautā, kurš varētu mierināt viņa bēdas. Pēkšņi debesīs atveras plaša un skan Mantras balss: "Esiet mierā. Lieciet nabaga mirušo putnu uz viena svaru kausa. Nogrieziet gabalu no savas miesas un novietojiet to uz otra. Ja svāri izlīdzsvaroja, jūs radīsiet mieru." Zēni izpilda Mantras rīkojumu princip, taču pārsteidzošā kārtā svāri nebalansējas. Mantra atkal parādās un saka mazajam princip, ka visas dzīvās radības — mazas kā skudras vai milzīgas kā dinozauri — ir vienlīdzīgi. Ja tā ir taisnība, princip vajadzētu novietot visu savu ķermeni uz svāriem, lai sasniegtu līdzsvaru. Mazais princis sasniedz apgaismību. Viņš dodas pie Bodhi koka, un katrs viņa solis rada lotosa ziedus. Viņš meditē zem koka 49 dienas un kļūst par Budu. Mirušais putns atdzīvojas, aplo ap Budu un paziņo, ka tas ir Visām dzīvēm piederīgais putns, kuru nosūtījusi Mantra.

"Žēlsirdības dziesma: Vienlīdzība" (radīta un iedvesmota no Meistara Sjin Juņa (*Hsing Yun*) Budas Gaismas Lūgšanām) sākas, slavīnot: "cilvēki mīlēs visas radības un visi būs harmonijā" un svin apgaismības sākumu.

II

Deviņu krāsu briedis (*The Deer of Nine Colors*)

Skaistais Deviņu krāsu briedis (soprāna loma) un viņas māsas pastaigājas gar noslēpumainu ezeru, kad viņas izdzird lūgumu pēc palīdzības. Pretēji viņas māsu vēlmēm, Deviņu krāsu briedis steidzas glābt sliksstošo vīrieti, kurš atpazīst, ka viņa glābēja ir tieši tā radība, kuru ķēniņš dedzīgi ir mēģinājis noķert. Pamanījusi vīrieša ļaunprātīgumu, briedis lūdz viņu neatklāt savu atrašanās vietu, pretējā gadījumā "viņš pļaus to, ko ir sējis." Vīrietis zvēr, ka nekad viņu nenodos. Atgriežoties pilsētā, ķēniņš sola pievilcīgu atlīdzību ikvienam, kas noķers Deviņu krāsu briedi: "Visvērtīgākā radība, viņas āda tiks sievietēm mirdzēt, viņas ragi un kauli palielinās vīriešu ilgmūžību. Tam, kurš atklās viņas atrašanās vietu, ķēniņš piedāvā lielu atlīdzību — miljoniem zelta, neskaitāmus dārgakmeņus un bezgalīgas zemes." Vīlināts ar solito atlīdzību, vīrietis nodod savu glābēju un ved ķēniņu un viņa sardzi, lai noķertu Deviņu krāsu briedi. Briedis izmisīgi sauc Budu pēc palīdzības, bet tiek sadurts līdz nāvei no vīrieša rokas. Kad ķēniņš un viņa sardze uzzina, ka briedis reiz glābis vīrieti no noslikšanas, viņiem sāka birt nožēlas asaras.

Žēlsirdības dziesma: Karma (radīta un iedvesmota no Meistara Sjin Juņa (*Hsing Yun*) Budas Gaismas Lūgšanām) atklājas kā karma, kad piemeklē sliksstošo vīrieti, kurš sabrūk krampjos, pūst un lēnām mirst blakus mirušajam Deviņu krāsu briedim.

III

Tūkstoš rokas un tūkstoš acis (*A Thousand Arms and A Thousand Eyes*)

Krāšņā pilī imperators bauda apburošu apsaras deju, ko izpilda viņa trīs meitas — Mjaojiņa (alts), Mjaošana (soprāns) un Mjaociņa (pipas soliste/dejotāja). Pēkšņi zālē iesteidzas galma sargs un ziņo, ka kādai sievietei steidzami nepieciešamas rokas un acis, lai glābtu viņu no nāves. Nevienš nepiekrīt palīdzēt, izņemot Mjaošanu - skaistākā no trim meitām: "Vecāki man deva acis un rokas. Buda man deva sirdi un dvēseli." Lai glābtu mirstošo māti un viņas bērna dzīvību, viņa labprāt nolemj ziedot savas acis un rokas. Tēvs, mīlot savu meitu, stingri iebilst. Tēva un meitas mīlestība ir dziļa un ilga, piepildīta ar asarām. Galu galā Mjaošana pārliecina tēvu un veic svinīgu rituālu, ziedojot savas skaistās acis un rokas — noliecoties aplī ap viņu, koris vēro Mjaošanu, kā viņa paceļas virs tiem, atdodot savas acis un rokas. Sākas bērnu mūzika: "Žēlsirdības dziesma: Upurēšanās (radīta un iedvesmota no Meistara Sjīn Juņa (*Hsing Yun*) Budas Gaismas Lūgšanām). Mežonīgas dejas laikā parādās Bodisatvas skulptūra ar tūkstoš rokām un tūkstoš acīm, viņas rokas maigi glāsta mūsu cilvēku brūces, un viņas acis uzmana mūsu ciešanas. Rituāls turpinās, visiem kaislīgi dejojot.

IV

Dzen Dārzs (*Zen Garden*)

Sunšaņa kalnos, kur radās Dzenbudisms, skan dabas ūdens mūzika, ko pavada apbrīnojami vizuālie efekti. Mūki meditē un dzied Deviņu Mantru (*The Mantra of Nine*), pārdomājot dzīves filozofiju. Galvenais Mūks (Damaņs Hunreņs (*Daman Hongren*), piektais Dzenbudisma patriarhs) māca saviem audzēkņiem klausīties skaņas klusumā un novērot lietas bez formas. Malkas cirtējs (nākotnes Huinens (*Huineng*), sestais Dzenbudisma patriarhs) iet garām un sāk runāt par savu neparasto Dzen izpratni. Provocēti Mūki steidzas iekšā un izaicina Koksnes cirtēju uz kunfu cīņu. Mūks nomierina viņus, paužot vēlmi "dzirdēt katra paša izpratni par Dzen. Tā ir iegūta no katra individuālās dzīves prakses un meditācijas." Malkas cirtējs un Galvenais Mūks uzsāk dzīvīgu filozofisku diskusiju: "ķermenis ir Bodhi koks" pret "Bodhi pēc būtības nav koks"; "prāts ir tīrs spogulis" pret "spogulim pēc būtības nav formas"; "tīriet spoguļi bieži, lai atbrīvotu to no putekļiem" pret "spogulis nevar savākt putekļus, jo sākotnēji tā nav." Pēc debatēm Mūks ir dziļi aizkustināts un mēģina pārliecināt malkas cirtēju palikt un meditēt kopā ar viņu un viņa audzēkņiem. "Žēlsirdības dziesma: Dzen sapņi" (radīta un iedvesmota no Dadzjeņa Huinena (*Dajian Huineng*) un Mūka Učao (*Wuchao*) dzejoļiem) parādās starp dabas mūziku un ūdens, vēja un akmens skaņām.

V

Sirds Sūtra (*Heart Sutra*)

Reta pilnīga Saules aptumsuma laikā Liesmu kalnā tuksnesī notiek Uguns balets. Ceļojošais mūks, kurš pazīstams kā Kunsjeņs (*Kongxian*), atgriežas Duņhuanā, kad sastop Ninu, mirstošu sievieti no Rietumiem. Kunsjeņs dzied mantras un atdzīvina viņu, ziedojot savu pēdējo ūdens pilienu. Viņš atrod mazus zīdītāriņus un pupas, kas iepītas Ninas matos, un Nina skaidro, ka pēc tam, kad viņas dzimtajā pilsētā visi zīdītāriņi izmira neizskaidrojamas epidēmijas dēļ, viņa devās ceļojumā uz Sudžou pilsētu, lai ievāktu tos no jauna. Taču tagad viņa baidās, ka nespēs pabeigt savu ceļojumu atpakaļ uz mājām, uz otru Zīda ceļa galu. Nīknajā nakts aukstumā Kunsjeņs un Nina sildās viens pie otra, lai izdzīvotu, bet Nina mirst Kunsjeņa rokās... Lai pieminētu šo traģisko tikšanos, kas notika Kunsjeņa grūtā ceļojuma laikā, nesot Sirds Sūtru no Rietumiem uz Austrumiem, mūki paņēma savus senos mūzikas instrumentus un pievienojas Kunsjeņam "Žēlsirdības dziesmā: Sirds Sūtra" (tulkojis Meistars Sjuenčzans (*Xuanzang*)).

VI

Nirvāna (*Nirvana*)

Buda svinīgi paziņo saviem mācekļiem, ka drīz dosies Nirvānā. Visi raud, tomēr Buda runā mierīgi un līdzjūtīgi, ar asprātību daloties savā dzīves un cita krasta filozofijā: "Dzīves ainava ir tikpat skaista kā dzeja un gleznojumi." Iedvesmotie mācekļi uzsāk dzīvīgu diskusiju ar Budu par dzīves filozofiju un cilvēka prātu. Skumjās mācekļi lūdz, vai viņi var uzdot pēdējo jautājumu, un Buda piekrīt. Mācekļi jautā Budam: "Vai tu esi Dievs?" Buda atbild: "Nē, es neesmu." "Vai tu esi Dieva Dēls?" "Nē, es neesmu." "Vai tu esi Dieva sūtīts?" "Nē, es neesmu." "Lūdzu, apgaismo mūs: kas tu esi?" "Es esmu... atmodies..." un Buda aizver acis, dodoties Nirvānā. Mēness un saule pazūd. Kalni un upes dreb. Viss iegrimst tumsā. Zvanu skaņas.

Žēlsirdības dziesma: Debesis, Zeme, Cilvēks mostas, mirdzoša mēness pavadīti.

TAŅS DUŅS (*Tan Dun*, 1957) – Ķīnā, Hunaņas provincē dzimis komponists un diriģents, par kura mītnes zemi jau teju četrus gadu desmitus saucama Ņujorka, ASV. Viens no vadošajiem mūsdienu klasiskās mūzikas komponistiem, kurš iedvesmu smeļas no dažādām Rietumu un Ķīnas ietekmēm un to saplūsmē tapusi lielākā daļa viņa mākslinieciskās jaunrades. Studējis Pekinas Centrālajā konservatorijā pie japāņu laikmetīgās mūzikas lielmeistara Toru Takemicu (*Toru Takemitsu*, 1930–1996), 1986. gadā pārcēlās uz dzīvi ASV, lai studētu Kolumbijas universitātē, kur ieguva doktora grādu 1993. gadā. Studiju laikā iepazīna Filipa Glāsa, Stīva Reiha, Mereditas Monkas un Džona Keidža mūziku, kas atstāja spēcīgu ieteikmi uz viņa radošo izteiksmi.

Taņa Duņa daiļrade ietver operas, orķestra un kameramūziku, vokālo un filmu mūziku, kā arī žanrus, ko pats komponists dēvē par "organisko mūziku" un "mūzikas rituālu". Viņa kompozīcijās bieži ir iekļauti audiovizuāli elementi, kas iedvesmoti no tradicionālā ķīniešu teātra un rituālu priekšnesumiem, orķestra instrumenti izmantoti netradicionālā veidā, kā arī tiek lietoti skaņas avoti, kas izgatavoti no organiskiem materiāliem, piemēram, papīra, ūdens un akmens. Viens no zīmīgākajiem organiskās mūzikas žanra darbiem ir "Ūdens pasija pēc Sv. Mateja", kas sarakstīts 2000. gadā, pieminot J. S. Baha nāves 250. gadadienu. Tās solistu partijās iekļauta mongoļu virstoņu dziedāšana un Ķīnas budistu rituālu instrumentu spēle, kā arī orķestra mūziķiem jāpielieto tehnikas, kas aizgūtas no neakadēmiskām instrumentu spēles tradīcijām.

Sadarbojoties ar vadošajiem orķestriem, diriģentiem un režisoriem visā pasaulē, komponists ir saņēmis daudzas balvas, kā, piemēram, *Oscar* un *Grammy* par mūziku Anga Lī filmai "Tīģeris un drakons" (*Crouching Tiger, Hidden Dragon*, 2000). 2013. gadā Taņš Duņš ieguvis UNESCO Labas gribas vēstnieka titulu.

“BUDAS PASIJA” (*Buddha Passion*, 2018) – pirmais vokāli simfoniskais darbs, kas vēsta par Budas mācību un tā neparastās un ambiciozās uzbūves dēļ nereti dēvēts par oratoriju un pat operu. Dramaturģisko uzbūvi veido 6 cēlieņi un sastāvu – seši solisti, liels koris un simfoniskais orķestris ar paplašinātu un ļoti niansētu sitaminstrumentu grupu, mūzikas valodā atspoguļojot plašu stilu sajaukumu, tostarp operu (gan Rietumu, gan ģiniešu), Rietumu klasisko mūziku un Tālo Austrumu tradīcijas. Skaņdarba tapšanai par neapslāpējamu ierosmi kalpojis Mogao alu apmeklējums Duņhuanas tuksnesī, kur atrodas vecākais alās izvietotais klostera komplekss Ķīnas Ziemeļos, senajā Zīda ceļā. Taņš Duņš tur pavadīja divus gadus, iedziļinoties apgabala muzikālajā vēsturē un pat no jauna radot dažus instrumentus, kas attēloti ap 4. – 14. gs. datētajos Mogao sienu gleznojumos.

Šajās muzikālajās gleznās ir attēloti vairāk nekā četri tūkstoši mūzikas instrumentu, trīs tūkstoši mūziķu un pieci simti orķestru. Es biju tik dziļi aizkustināts, ka teju varēju sadzirdēt skaņas, kas plūst no sienu gleznojumiem – Taņš Duņš.

Viņa aizraušanās un neskaitāmas pētniecības stundas manifestē šajā vērienīgajā darbā, kurā Dunhuaņas stāsti un skaņas tiek ieaustas sešu atsevišķu stāstu izklāstā. “Budas pasija” veidota kā tilts starp seno un mūsdienīgo, starp Dunhuaņu un Eiropu, apvienojot cilvēkus, kam tuva antīkā māksla. Librets, ko veidojis pats autors, balstoties uz Tanu dinastijas laika dzejnieku literāro mantojumu ģiniešu valodā un sanskritā, pauž senos Budas mācību naratīvus: mūžīgu, visaptverošu mīlestības, piedošanas, upurēšanās un apgaismības ceļu.

HASIBAGEN (1980, Ķīna) – rīkles dziedātājs, zirga galvas vijoles (*morin khuur*) virtuozs un folkroka grupas *Hanggai* mūziķis. Pasniedzējs Pekinas Centrālajā konservatorijā, kā arī grupu *Mongolian Fancier* un *DAGADANA* dibinātājs. 2000. gadā absolvējis lekšējās Mongolijas Universitāti, kur pēcāk bijis arī pasniedzējs. Viņa soloalbums "Song of Chile" nominēts Ķīnas Zelta Melodijas balvu pasniegšanas ceremonijā par labāko instrumentālo sniegumu (2015), kā arī ieguvis balvu kā Labākais tautas mūzikas albums *11. What Hi-Fi* balvu pasniegšanas ceremonijā. Mūziķis uzstāties daudzās festivālos Francijā, Polijā, Vācijā, Izraēlā, ASV un citviet. Viņa starptautiskās muzikālās sadarbības sarakstā minami, piemēram, Amsterdamas Karaliskais *Concertgebouw* orķestris, Ņujorkas filharmonieki, Lionas Nacionālais orķestris, Makao orķestris, Šanhajas Filharmonijas orķestris, kā arī ar "Budaspasiju" tās autora vadībā koncertējis daudzviet pasaulē.

YIRAN JIA (1996, Ķīna/Francija) – basbaritons, daudzu starptautisku konkursu laureāts, kā, piemēram, *Béziers*, *Nîmes*, *Corsica*, *Vivonne*, *Marmande*, *Les Maîtres du Chant* u. c. Ieguvis koncertmākslinieka diplomu Parīzē (*École Normale de Musique de Paris*). Viņa lomu sarakstā ir Leporello V. A. Mocarta operā "Dons Žuans", Alberts Ž. Masnē operā "Verters" un Brālis Lorens Š. Guno operā "Romeo un Džuljeta". Piedalījies dažādos ierakstos Francijas Radio, bijis solists Bezansonas Starptautiskajā diriģentu konkursā, kā arī sadarbojies ar Francijas nacionālajiem orķestriem Lionā, Bordo un Makonā, uzstājoties Elizejas lauku teātrī, Bastilijas operā un Andrē Malro teātrī.

JOLANTA STRIKAITE-LAPIŅA (soprāns, 1985) – ieguvusi maģistra grādu operdziedāšanā Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā, vokālo meistarību papildinājusi meistarklasēs pie dažādiem pedagogiem un dziedātājiem gan tepat Latvijā, gan citviet Eiropā. Pirmās operlomas saistītas ar operstudijas "Figaro" darbību – Lolita J. Kalniņa operā "Lolitas brīnumputns" un Leonora P. Hindemita operā "Ilgais Ziemassvētku mielasts". 2013. gada vasarā festivāla "Dominante" ietvaros debitējusi titullomā O. Respīgi operā "Ēģiptes Marija", kas izvirzīta Lielajai Mūzikas balvai 2013 nominācijā Gada uzvedums. Piedalījusies dažādu muzikālo izrāžu, Latvijas Operetes fonda un vokāli instrumentālajos iestudējumos, kā arī mūziklā "Īkstīte", kur atveido Mātes lomu. Par sev tuvāko žanru atzīst franču kamer-mūziku un līdztekus dažādiem vokālajiem projektiem strādā par vokālo pedagoģi jauniešu korī "Kamēr..."

VIKTORIJA MAJORE (soprāns) – viena no atzītākajām laikmetīgās mūzikas atskaņotājmāksliniecēm Latvijā. Absolvējusi Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas maģistrantūru, šobrīd turpina studijas doktorantūrā un jau pavisam drīz kļūs par pirmo vokālisti, kas Latvijā ieguvusi profesionālo doktora grādu akadēmiskajā dziedāšanā. Māksliniece ir konkursa “Ineses Galantes jaunie talanti” laureāte (2017), piedalījies vairākos Siguldas opermūzikas svētkos, Latvijas Nacionālās operas un baleta izrādēs, regulāri piedalās koncertos Latvijas koncertzālēs un dievnamos, kā arī sevi prezentējusi ārvalstīs. Ikdienā, līdzās koncertdarbībai, Viktorijas darbs ir saistīts ar filmu ieskaņošanu un vokālo pedagoģiju.

IEVA PARŠA (mecosoprāns, 1971) – daudzpusīga māksliniece, kas J. Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā studējusi gan Vokālās mākslas, gan Kordirigēšanas katedrā, kā arī Kameransambļa klasē. Viņas repertuāra žanru loks aptver periodu no baroka līdz laikmetīgajai mūzikai, kā arī to veido daudzu latviešu komponistu jaundarbi, kas rakstīti tieši levas balsij. Latvijas Nacionālajā operā līdzās lomām cittautu operās atveidojusi lomas daudzos latviešu operu iestudējumos – Daukas māti A. Dzeniša operā “Dauka”, Melno dāmu K. Pētersona operā “Mihails un Mihails spēlē šahu”, Almu A. Maskata operā “Valentīna”, Dzejnieci Ē. Ešenvalda operā “Iemūrētie”. Ieva ir radījusi kameramūzikas dziesmuspēli “Verandas burtnīca” ar Māra Salēja un Ineses Zanderes vārdiem, kas pirmatskaņojumu pieredzēja pērn. Par latviešu komponistu solodziesmu un īpaši eksperimentālās vokālās lirikas pirmatskaņojumiem dziedātāja saņēmusi Lielo Mūzikas balvu (2008).

MĀRTIŅŠ ZVĪGULIS (tenors, 1985) – pieprasīts koncerttenors, kurš galvenokārt piedalās Latvijas muzikālajā dzīvē kā solists baroka oratorijās un pasijās, kā arī mesās un citos vokāli simfoniskos darbos. Viņš regulāri uzstājas dažādos klasiskās un garīgās mūzikas koncertos Latvijā, kameramūzikas projektos, kā arī atskaņojot atsevišķas operu un citu lielas formas skaņdarbu ārijas. Izglītību guvis JVLMA Kordirigēšanas katedrā un pilnveidojies, strādājot ar dažādiem vokālajiem pedagogiem, diriģentiem un uzstājoties vietēja un starptautiska mēroga festivālos. Sadarbību ar LNOB uzsācis 2023. gadā ar Gulbja lomu K. Orfa skatuves kantātē “Carmina Burana”. Paralēli koncertdzīvei ir vokālais pedagogs Rīgas kamerkorī “Ave Sol”.

LATVIJAS NACIONĀLAIS SIMFONISKAIS ORĶESTRIS izveidots 1926. gadā kā Rīgas Radiofona orķestris un šī gada septembrī aizsāk savu 100. jubilejas sezonu.

No 2022. līdz 2025. gadam LNSO mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents bija somis Tarmo Peltokoski, ar ko kopīgā sadarbībā spoži atskaņoti Vāgnera, Sibēliusa, Mälēra, Šostakoviča un citu komponistu opusi. 100. sezonā Tarmo Peltokoski pasludināts par LNSO diriģentu *laureate*. Kopš 2017. gada LNSO Goda diriģents ir Vasiļijs Sinaiskis (galvenais diriģents no 1975. līdz 1987. gadam). Kopš 2021. gada rudens orķestra galvenās viesdiriģentes statusā ir igauņiete Kristīna Poska.

Bagātīga pieredze koncertos Latvijā un ārzemēs orķestrim bijusi ar izciliem viesdiriģentiem un solistiem, starp nesenākajiem skatuves partneriem minot maestro Marisu Jansonu, Žanu Klodu Kazadesī, Vladimīru Fedosejevu, Olari Eltsu, Maksimu Jemeljaņičevu, vijolniekus Baibu Skridi un Franku Pēteru Cimmermanu, akordeonisti Kseniju Sidorovu, ērģelnieci Ivetu Apkalnu un daudzus citus.

LNSO 100. sezonas rezidējošā māksliniece ir izcilā latviešu čelliste, Londonas filharmoniskā orķestra čellu grupas koncertmeistare Kristīne Blaumane. Pirmo reizi LNSO rezidējošā mākslinieka statuss tika piešķirts orķestra 99. sezonā, pērn par rezidējošo mākslinieci tika pasludināta bijusī Berlīnes filharmonijas orķestra koncertmeistare, spožā latviešu vijolniece Vineta Sareika.

Savukārt LNSO rezidējošie komponisti bijuši Gundega Šmite, Linda Leimane, Andris Dzenītis, Kristis Auznieks, Ēriks Ešēvalds un Arturs Maskats. Šajā sezonā LNSO rezidējošais komponists ir Pēteris Vasks. Orķestris regulāri pasūtina jaundarbus arī citiem komponistiem un ar gandarījumu piedalās pirmatskaņojumos un ierakstos.

Blakus simfoniskās un vokāli-simfoniskās daļrades lasījumiem, būtisks LNSO darbības virziens ir bērnu un jauniešu auditorijai veltīti mūzikas notikumi — koncertizrāžu cikls LeNeSOs un multimediju koncertu cikls "Simfoniskais hits ar Goran Gora", kā arī citi, nereti starpdisciplināri muzikāli projekti.

LNSO mūziķi darbojas dažādos kameransambļos, un katru sezonu tiek piedāvāti vairāki koncerti, kas apvienoti LNSO kameramūzikas ciklā.

Koncertā piedalījās Rīgas Doma kora skolas audzēkņu zēnu koris:

Jānis Priedītis
Jēkabs Salenieks
Jānis Kehris
Vilis Treilons
Matīss Badovskis
Teodors Luka-Indāns
Jānis Jansons
Jēkabs Vaickovskis
Kristers Mediņš

Skolotāja **Ance Ķirše**

Tekstu sagatavoja Elīna Selga, Maija Veide
Konsultēja Maija Veide
Makets - Līga Štrausa

Koncertu atbalsta:

Valsts Akadēmiskais koris LATVIJA
www.koris.lv
www.sgmf.lv

StateChoirLATVIJA

ChoirLatvija

StateChoirLATVIJA